

Vojska med Rusi in Japonci.

Od 10. oktobra sem traja okoli Jentai-a južno od Mukdena skoraj neprestana bitka. V svetovni zgodovini menda še nobena bitka ni zaznamovana, ki ni bila tej enaka, kajti nasprotnika se vojskujeta s tako srčnostjo, bolje divjostjo, da se ne da popisati. Tako opisujejo vojna poročila to bitko. S perva so Japonci precej brzo prodirali v ruske pozicije, a slednjič so se baje vendar morali na nekaterih krajih ruski premoči umakniti. Nadpoveljnik ruske armade, general Kuropatkin, je baje dobil iz Petrograda ukaz, da mora vendar enkrat tudi ofenzivno proti sovražniku nastopiti, tega pokončati ter, ako mogoče, trdnjavi Port Artur na pomoč priskočiti. Toda pri zeleni mizi se lažje kaj sklene, kakor pa na bojišču izpelje, posebno če se gre bojevati s tako neustrašljivim in žilavim sovražnikom, kakoršnega imajo Rusi v tej vojski.

V začetku te grozovite bitke (dne 10. t. m.) je japonski general Nodzu, ki je poveljeval sredini japonske armade, z veliko premočjo potisnil Ruse nazaj čez reko Šilho proti levemu ruskemu krilu, kjer je bilo toraj v veliki nevarnosti biti odcepljeno od skupne bojne črte. Moral se je seveda nemudoma umakniti, a na tem rakovem potu mu je japonski general Kuroki prizadjal veliko izgubo, ker ga je zvel v ozkih gorskih soteskah pod navskrižni ogenj. To poročilu japonskega maršala izgubilo je ondi čez sedem tisoč Rusov svoje življenje. Posamezni ruski vojniki bili so baje popolnoma uničeni. Japonci so zadenili čez 70 topov, mnogo streljiva ter ujeli več kotin Rusov.

Vkljub temu porazu se Kuropatkin ni dal splati. Da bi preprečil popolni pogin premagane armade, je pravočasno potegnil rezervo naprej v bojno linijo ter tako okrepil svoj centrum, ki se je nato trpeško v bran postavil ter nadaljno prodiranje sovražnika zabranil. Vsled tega manevra je bilo levemu ruskemu krilu omogočeno se v dobrem redu naprej pomakniti. Položaj je bil za vso rusko armado nekoliko nevaren. Dne 15. t. m. pribojevali so si Japonci Linšipu, jako imenitno pozicijo ob železnici, ki vodi od Mukdena. Ondi vodi železna kakor tudi glavna cesta čez deročo reko Šaho. Japonci bi se na mostov skoraj bili polastili in v tem slučaju bi bili popolnoma odrezani in od Japoncev od obeh strani obkoljeni — pa tudi popolnoma uničeni. Ko so se Japonci vasi Linšipu polastili, je Kuropatkin to nevarščino takoj spoznal ter je poslal mnogo vojske na pomoč proti Linšipu; po velikih izgubah so Rusi tega važnega mesta zopet polastili. Japonci priznajo velike vojne sile, da bi si prisvojili prehod čez reko Šaho. — Pri Jentai-u, kjer je trajala skoraj pet dni štrašanska bitka, bili so Rusi popolnoma premagani. — Za „grič osamelega drevesa“ sta se nasprotnika izvanredno ljuto bojevala. Na milje daleč so bili rovi in grabni z mrtvimi trupli napolnjeni; ponekod so bili celi kupi mrličev in ranjen-

cev, čez katere so se bojevalci morali plaziti. O izidu bitke še doslej ni došlo zanesljivih poročil.

Rusko baltiško brodogradništvo je že na potu na daljnji iztok. Srečalo je na morju pri Hull-u barke angleških ribičev, na katere je takoj začelo s topovi streljati. Kake spletkarije da zna ta afero med Rusijo in Anglijo povzročiti, se dosedaj še ne da sklepati. — Port Artur je baje v veliki sili in težko se baje bode ubranil japonskim naskokom.

Spodnještajerske novice.

Naprednim volilcem, kateri so v ptujskem in mariborskem volilnem okraju neustrašljivo po svojem prepričanju volili in katerim smo že v 20. številki „Štajerca“ našo iskreno zahvalo in popolno priznanje izrekli, se še enkrat pristrčno zahvaljujemo ter jih spodbujamo, da naj ostanejo tudi zanaprej zvesti naprednjaški stvari ter se naj ne ozirajo na renčanje zlobnih obrekovalcev, posebno pa naj ne jemljejo v poštev nesramno blatenje klerikalnih časnikarskih cunj, ker kakor je vsakomur znano, ta sodrga itak ne more nikogar trpeti, ki ne laja ž njo ter se ne uklanja nasilstvu črne garde. Vsak naprednjak si naj misli, da je pod njegovo častjo, se prepirati ali zagovarjati proti takej slaboglasni stranki, ki nima drugega programa, kakor obrekovanje in blatenje poštenih mož, koji imajo srce za zaslepljeno, revno slovensko ljudstvo, in ki se krepko v bran stavijo navalu mračnjakov, njihovim zvijačam in sleparijam. Gospodu Stigerju častitamo še enkrat k njegovi zmagi ter smo prepričani, da bode v deželni zbornici za blagor svojih volilcev več kaj storil (oziroma dosegel), kakor uni kričaci, ki si sedaj sami hvalo spevajo po svojih „lajbžurnalih“. — Gospodu Vračko-tu naj bode v veliko zadoščenje, da je dosegel od zavednih mož toliko tisoč glasov, ki štejejo mnogo več in so veliko večje moralčne vrednosti, kakor ponarejene, falzificirane, prigoljufane glasovnice z imenom njegovega protikandidata. O zlobnem počenjanju klerikalnih agitatorjev in posameznih volilnih komisarjev bomo v kratkem našim bralcem poročali in uverjeni smo, da se bodejo čudili njihovi predrznosti in zvižahnosti. — Napadi nasprotnih listov so le nov dokaz, da si je izvolila napredna stranka prave moze, ker kogar blatijo te cunje, ta je gotovo mož na svojem mestu, značajan in odkritosrčen prijatelj svojih rojakov.

Pomota nam se je vrnila v notici pod naslovom „Pretep in uboj“ v številki 20. našega lista (na strani 4), kjer smo poročali, da je bil „Kožuhov brat eden najhujših pretepačev in da je svoječasno tudi pri nekem tepežu smrt našel“. Resnično marveč baje je, da dotičnik še živi in da ni nikakošen pretepač. Da so Binclova brata ubili, je resnica.

Iz Krčevine pri Mariboru prejeli smo sledeče: „Fihposov dopisun se je v svoji številki od 6. t. m. hvalil, da ima za seboj lepo število nazadnjakov in norcev, ki se zanj vojskujejo, da imajo naprednjaki strah pred njim in da je N. Puklavec v „Štajercu“

dala duška svoji jezi nad „Fihposom“. No, taka sila pa še ni, temveč ravno narobe je. Ona namreč te cunje nikdar ne bere in se za njo tudi ne zmeni. V našem kraju smo zadovoljni in srečni, ker te časnikarske cunje ne beremo in je še poznamo ne. Ni se toraj čuditi, da ni preje zvedela o „fihposovem ženinu“, ki ji kliče: „servus!“ Zdaj pa „Schluss mit Jubel, auf's Nimmerwiedersehen!“ Odjemalec „Štajerca“.

Ciganka je z mišnico zastrepila viničarska sinova Jurja in Ferdinanda Macenovič iz Velikega vrha pri Zavrču. Prodala jima je tega strupa za 80 vinarjev ter rekla, da to sredstvo naredi človeka jako korajžnega. Ko je nedavno starejši brat Ferdinand moral k vojakom v Celje oditi in ga je brat Jurij do kolodvora v Mošgancih spremljal, snedla sta vsak za pol oreha velik kos te „korajže“. Jurij se je vrnil popolnoma omamljen domov, kjer je v kratkem umrl, Ferdinand pa je v železniškem vozu neprenehoma omedleval in konečno tudi umrl, predno je vlak v Celje došel. Ciganske babure še niso zasledili.

Železnica Zeleni travnik (Wies)—Maribor bode se najbrž vendar gradila, akoravno klerikalni prismojenci hočejo to zgradbo preprečiti. Vsled sklepa mariborskega mestnega zastopa v seji dne 12. t. m. vzelo bode mesto Maribor za 300 tisoč kron temeljnih delnic (Stammaktien). Tudi vse one občine, skozi katere ima nameravana železnica voditi, so znatne prispevke obljubile. V denarnem oziru toraj ni več veliko skrbi.

Iz Leskovca so nam poročali: Farška pravičnost. Za tukašnjega g. župnika je hodil dalje časa po brnji (kolekturi) nek mož, ki si je skrbno prizadeval svoj posel redno in vestno opraviti. Ko je prišel h g. župniku po pošteno zaslužen plačilo, prejel je za tisto klofuto s žegnano roko. — Farška nestrpnost. Nedavno je imelo leskovsko konzumno društvo svoje občno zborovanje, pri katerem se je pa g. župnik tako robato obnašal, da je moral konečno iz zborovanja zbežati.

Iz Vodislavc pri Mali nedelji prejeli smo sledeče vrstice: „Naj sprejmejo moji „ljubi“ neprijatelji tem potom mojo najprisrčnejšo zahvalo za svoj trud, ker se toliko brigajo za me in prodajo mojega posestva ter mi že kupce pošiljajo, ko jaz še pičice ne vem o tem. Naj preje pred lastnim pragom pometejo, potem šele pred tujim. Za tokrat naj zadostuje, ako pa dotični ne bodejo mirovali, tedaj bom naznanil njihova imena in nekaj prav zanimivih reči! — M. L.“

Poboji. V Sovjaku pri Sv. Bolfenku v Slov. gor. je bil 17. t. m. pri nekem tepežu ubit viničarski sin Vincenc Tašner. Storilec je baje kočarski sin Jožef Kranjc iz Biša, kojega je žandarmerija že sodnji izročila. — Iz krčme domov grede je v Rihtarofcih hlapec Ferdinand Müller svojega gospodarja Franca Heric 32 krat z nožem pehnil, da je ta pri priči mrtev na cesti obležal. Sprla sta se baje bila zaradi para škornjev, katere je gospodar hlapcu pri najemu obljubil. Zločinca so izročili okrajni sodnji v Ljutomeru.

Dve gluhonemi sestri, od katerih se ne ve kod da ste, prišli ste pred kratkim v Lipnico, so ju prijeli ter občinskemu uradu v začasno ostro izročili. Zvedeti se je od njih le zamoglo, da je starejši ime „Jula“, mlajši pa „Nana“. Perva je okoli 18 do 20 let, druga pa 15 do 18 let. Imate na sebi že precej obnošeno kmečko obleko, ste bosonogi.

Premeščenje v politični službi. Ces. kr. okrajni komisar g. baron Oskar Warsberg prestavljen v ces. kr. okrajnemu glavarstvu v Celje, na njegovo mesto v Ptuj pa je premeščen ces. kr. namestnik koncipist g. dr. Ervin Lauppert plem. Pehar.

Nova poštna nabiralnica v Nazarijih (Marijažaret) pri Mozirju začela je 16. t. m. svoje posredovanje ter je na dan dvakrat v zvezi s pošto v Mozirju.

Glasoviti dr. Kohn, bivši nadškof v Olum na Moravskem, kupil je grad v Ernovžu (Ehrenhausen), kjer se misli za stalno naseliti. Ta mož židovskega rodu, česar tudi ni zamogel zatajiti, je bil nadškof. Akoravno je bil na milijone bogat, vendar je pustil zapreti nekaj revnih ženkic, ki so za se škofijski hosti suhljad pobirale in so pri njem s par grošev dnine služile.

Proč od Gradca! Sin nekega posestnika v Koroških jevcih pri Ljutomeru bil je na odredbo nekega vaškega zdravnika v letošnjem poletju poslan v ljubljansko bolnišnico. Ondi je baje ležal štiri dni, brez da bi ga zdravniki preiskali. Na njegovo tozadevno prošnjo slišal je le zasmehovanje in posmehovanje; za norca in osla so ga imeli. Hrano je dobival jako slabo in slednjič se je moral neozdravljen domov vrniti. No, iz Gradca še dosedaj kaj tacega ali enacega nismo slišali. Toraj tepci: le proč od Gradca!

Cela družina živa pokopana. Vsled velikih naraščanj se je v noči do 11. oktobra t. l. na gori pri Gabrovici utrgal več oralov obsegajoč gorski pas (lep kos dobro zaraščenega smrekovega gozda), ki je zasul gozdarsko hišo, v kateri je stanoval gozdar s svojo družino, obstoječo iz žene in deveterih otrok. Akoravno je koj drugo jutro začelo črez sto delavcev rešilno delo, vendar so šele po neprestanem večdnevem in večnočnem kopanju prišli do zasmučenih oseb, ki pa so bile že vse mrtve. Mož je bil na nogi sezut, z drugo pa je tičal v zajcu (sezuvalec hlapcu), iz česar se da sklepati, da se je nesreča zgodila ravno ko se je spravljal spat. Gozdarjevo no in otroke so našli mrtve okoli velikega jerbasa, v kojem je bila koruza; luščili so namreč koruze, ko je nad hišo prihrumel plaz ter jih žive pokopal. Na prav čudežni način bil je najmlajši dveletni otrok smrti rešen. Šel je namreč ravno pred nesrečo na svoje ležišče v podstrešje, od koder je skočil skozi okno na prosto in je na površini plaza nepoškodovan ostal. Srotle je celo noč tavalo okoli in šele drugo jutro so ga jokajočega sosednji ljudje našli.

Požar. Dne 5. t. m. zvečer začelo je goreti v podstrešju gospodarskega poslopja posestnikov Jožef in Jozefa Vogrinec v Podložu, občina Ptujška. Ogenj se je v naglici razširil ter pokončal gospodarsko, kakor tudi hišno poslopje s vsemi živili, orodjem, opravo in orodjem vred. Škoda se ceni na 6000 kron, zavarovalnine pa je 6200 kron. Za vzrok nastanka požara se ne ve, kakor se tudi ni izvedelo, kaj je leta 1901. ravno tema posestnikoma mlin gorel.

Vlak je povozil dne 3. t. m. 44-letnega kočarja Karola Goltner iz Starega loga, občina Vrhlova pri Slovenski Bistrici. Mož se je vračal pijan domov, pa je prišel gredoč pod vlak. Goltner zapusti dom s štirimi otroki.

Pozor, občinski predstojniki in kmetje! Vse tiste občine, pa tudi posamezni posestniki, ki so bili vsled razgovorov, preplavov itd. po zadnjih nalih povzročenih škodovani, naj vložijo na deželni zbor ali pa na ces. k. r. namestništvo v Gradcu prošnje (skozi trajno glavarstvo), da jim deželna vlada doloži alturnega inženjerja, ki bode dotično škodo v družbi občinskih mož cenil ter razložil in pokazal, kako se naredijo naprave, ki bodejo jih v prihodnje enakih obvarovale. Tudi davek se da vsled take škode opisati in ubožnejši posestniki naj prosijo za podporo iz fonda za silo. Prošnje naj bi se takoj vložile, posebno ker gre naš g. okrajni glavar v kratkem k gospodu namestniku in bi mu dotične prošnje tudi osebno lahko priporočal ter kmečke težnje razjasnil, predno da pride ta zadeva v deželnem zboru na dnevni red. — Fotograf iz Ptuja, g. Pečar potuje sedaj po Habsburški, kjer so nalivi največ škode napravili (v ptujskem okraju namreč) ter je pripravljen za malo svoto oškodbancem slike napraviti, ki predložijo napravljeno sliko. Take slike bi se lahko tozadevnim prošnjam priložile, kakor se je to n. pr. že po drugod zgodilo. Župani in kmetje, ne odlagajte se ravnati po našem nasvetu! Korist je Vaš.

Delovanje slovenskih deželnih poslancev klerikalni listi tako hvalisajo in pretiravajo, da se jim zdi pameten človek kar smejeti — uboge, zapeljive njihove volilce pa pomilovati. Ne morejo dovolj hvaliti, kar je eden ali drugi teh poslancev že vse odlagal in človek bi mislil, da mora dotičnikom že pe zmanjkovati! Kdor veliko govori, ta malo stori (oziroma doseže), pravi pregovor. Podobni so ti ljudje tistim delavcem, ki vedno le govorijo, zlobudrajo in si desetkrat preje v roke pljuvajo, predno s krampom enkrat zamahnejo. Gospodu poslancu Stigerju očitajo, da preveč molči; — no, Bog, če že drugi vse navskriž blebečejo, mora tudi nekdo biti, ki posluša! — In vsekakor bolje, modro molčati, kakor neumno govoriti. Vse o pravem času storiti, je najbolje. Kdor se poda na daljšo pot, mora s prvega z merno hoditi, da prehitro ne prepeša. Resnični pa je tudi pregovor „prerana ala nič ne velja“ ali pa: „kdor se nazadnje smeji, se najbolje smeji.“ — Zapišite si to za ušesa!

Deputacija. Pod vodstvom deželnega poslanca g. Jožefa Ornig in udeležitvijo poslancev g. dr. Kokoschinegg-a in g. Stigerja podala se je dne 20. t. m. deputacija k ces. kr. namestniku, g. deželnemu glavarju in nekaterim deželnim odbornikom v zadevi reguliranja Drave in Pesnice ter podpore iz fonda za silo. Deputacija, koje so se udeležili gg.: Hiltscher, oskrbnik ptujske grajščine, Sentscher, oskrbnik nemšk. vit. reda pri Veliki nedelji, Andrej Kostanjevec iz Stojnc, Jožef Šimenko iz Zabofo, Martin Čeh od sv. Marka, Leopold Horvat iz Vurberga in Jožef Kreinčič iz Gajofc, je bila od vseh gospodov prijazno sprejeta in se ji je obljubilo, da se bode po mogočnosti na njene izražene želje ozir vzelo.

Iz ptujskega okraja. Deželni poslanec in načelnik ptujskega okrajnega zastopa, g. Jožef Ornig, je s svojim posredovanjem dosegel, da se je sprejela Kolarska-Krapinska okrajna cesta II. vrste med okrajne ceste I. vrste, kar pride okraju jako v prid, ker bode odslej tudi dežela k vzdrževanju te ceste prispevala in se bode zamoglo vsled tega nanjo bolje ozirati.

Dolgo trajajoče deževje ni samo na poljih in travnikih napravilo mnogo škode, temuč je tudi okrajne ceste in vodotoke na mnogih krajih tako poškodovalo, da bodejo dotična neobhodno potrebna popravila zahtevala mnogo časa, truda in — denarja. V noči od 11. do 12. t. m. se je na Čvetlinskem bregu ob hrvatski meji utrgal velik plaz, obsegajoč okoli 3 tisoč kub. metrov ter zasul ondotno okrajno cesto približno 100 metrov na dolgo in 2 do 3 metre na visoko s zemljo in drevjem, tako, da bode promet na tej cesti za dalje časa ustavljen. Vsled hudih nalivov so se sploh na mnogih krajih utrgali plazovi, poškodovali ceste in vodotoke in navoženi gramož ali šoter odplavili. Škoda se ceni na okoli 6 tisoč kron. — Ako se vzame v poštev neugodno gospodarstveno stanje okraja, ki je preobložen s plačili za zgradbo in vzdrževanje okrajnih cest in zagajenje dravskega obrežja, kakor noben drugi okraj, mora vsakdo sprevideti, da okrajnemu zastopu ni mogoče poravnati tudi škodo, ki je nastala vsled uim. Vrhutega ima okraj na dolgu še tudi nepokrit primanjkljaj v znesku 14.809 kron, kojega je moral novoizvoljeni zastop od prejšnjega prevzeti. Okraj ima nalogo graditi tudi več potrebnih novih cest ali pa preložitve, oziroma popravilo starih, kar bode stalo mnogo denarja. Kako da bode okraju mogoče izvršiti vse si stavljene in nepričakovano nanovo došle naloge, brez da bi si nakopal nove dolgove ali davkoplačilce še bolj obremenil, to je jako važno vprašanje, koje je novemu zastopu naloženo. — Pripomniti še gre, da novo izvoljeni okrajni zastop na prejšnjega še nobenega kamna ni vrgel ter tudi nikdar ne misli poostriiti nasprotij, kakoršne si poslednji domneva in jih posamezni udje tistega tudi očitno kažejo, temuč da želi mirnim potom poravnati to, kar se mu zdi potrebno in primerno.

Iz Radeč. „Dragi „Štajerc“, sprejmi tudi enkrat nekaj iz Radeč pri Zidanem mostu! V zadnji številki 21. pišeš od nekega „dohtarja „slepiča“, da je bil v luknji na Krajskem; pravega imena pa nam ne poveš, zato tudi mi ve vemo, ali je bil pri nas tisti „slepič“ ali kje drugod; bil je tistih 14 dni neki dohtar v Radečah zaprt in so pravili, da je iz Ptuj. In ako je bil taisti, ni mu bilo nobene sile, ker on ni jedel ričeta, kakor ti njegov prijatelj pišeš. Imel je hrano iz dveh gostiln ves čas kar je bil tukaj; imel je za priboljšek zmiraj zajčke, piške, jerebice in take reči, katere pridejo na boljšo mizo, ter vina. kolikor ga je moglo telo povžiti. Bival je po dnevu v pisarni sodniškega pristava in tudi za ležišče se mu je ugodilo: imel je posteljo na peresa. Zato je pisatelj pravo zadel, da je šel med svoje pristaše. Prosim te, dragi „Štajerc“, priobči ta dopis, potem bomo še druge vzeli pod krtačo, ker je veliko potrebnih.“ Radeški vsevedež.

Koroške novice.

Roparski napad. Železniški delavec Lovrenc Antowitzer je dne 9. oktobra t. l. napadel hlapca Peter Grafa, ko je ta šel iz Štrasburga domov v Vipling. Potoma se mu je pridružil in ko sta po nasvetu Antowitzerjevim ob robu nekega gozda počivala, je zločinec Grafa takoj nenadoma napadel, ga davil in suval ter mu vzel medtem vso gotovino v znesku 11 kron 14 vinarjev. Hudodelnik je že pod ključem. — Naslednjega dne je žandarmerijski postajevođa v Metahu, Alojz Löschner, ki je prej imenovanega zločinca eruiral in sodnji izročil, aretiral drvarja Ferdinanda Sveti iz Puštrice, ki je nekega šestdesetletnega kmeta na prosti cesti z nožem hudo obdeloval in kratko potem napadel občinskega pisarja iz Strassburga, Antona Trunčnika, kateremu je s silo 2 kroni odvzel. Oba ptička sedita pri ces. kr. okrajni sodnji pri sv. Hemi (Krka).

Cigani so se nedavno klatili po Krški dolini ter napravili ondodnim posestnikom s svojimi konji mnogo škode. Bili so konjski trgovci, toda jako premeteni in zviti ptiči, ki so marsikaterega kupca občutljivo opeharili. Akoravno so baje imeli na tisočake denarja pri sebi, vendar se kraje niso zamogli zdržati. Na Dunaju so si znali izposlovati pismeno dovoljenje za konjsko barantijo po vseh avstrijskih kronovinah. Čudno se mora zdeti vsakomur, da se takim ljudem od oblasti da dovoljenje za očitno sleparijo in goljufijo. Cigani naj le ostanejo pri svojih bratecih Madžarih, ki brez njih baje ne morejo vstrajati!

Od sv. Vrbana pri Feldkirchnu. Nesreča in smrt je zadela 9. t. m. tukajšnjega posestnika g. Franca Grazer. Šel je v večji družbi lovskih tovarišev proti domu. Pri prestopu nekega nizkega zidu utrgal se je za njim gredočemu lovcu jermen pri puški, ki je padla na tla in se sprožila. Strel je zadel Grazerja tako nesrečno, da je v par minutah nato umrl.

Neprevidnost in nesreča. Nedavno se je na tleh voz, ki je bil z gramožem naložen, skobacala 4 letna deklica Anica Hirm v Velikovecu. Ko je hotela skočiti iz peljajočega voza skočiti, prišla je po nesreči na eno zadnjih koles, ki ji je glavo zdrobilo in jo takoj usmrtilo.

Zamorca umivali so dne 18. dne t. m. zbrani štirinajsteri duhovniki v Špitalu ob Dravi. Tam morec je bil duhovnik in poslanec Gabriel Weiss, ki je v deželni zboru na nesramni način napadel osebno čast nekega poslanca in tovariša. Pred svetom ta zamorc ni opran.

Gradba okrajnega sodniškega poslopja v Brežah se bode baje v kratkem pričela, ker so dotične razprave in pogodbe med erarjem in brežkim mestnim zastopom že skončane. Mesto si je, kakor se pravi, pri tem za 15 tisoč kron na škodi, ker mora vse pogodbe četiri poslopja podreti, povrhu pa še 3 tisoč kron v gotovem položiti, medtem ko dobi zato samo staro sodniško poslopje v last.

Podkovaški tečaj začne se z 2. januarjem 1900 v Celovcu. Nekolekovane prošnje za vsprejem naj vložijo na osrednji odbor ces. kr. kmetijske družbe v Celovcu. Poduk je brezplačen.

Vrl mož umrl. Dne 13. t. m. umrl je v Celovcu gospod Jožef plem. Sternfeld, bivši župan in častni občan v Grabštajnu. Mož je bil 84 let star, ter obče spoštovana in priljubljena oseba. Truplo ranjkega so prepeljali k sv. Petru pri Grabštajnu, kjer so ga pri mnogoštevilnem spremstvu sorodnikov, prijateljev in znancev materi zemlji izročili. Bodi mu ista lahka!

Cerkveni roparji ulomili so v noči do 17. oktobra v romarsko cerkev v Gospej sveti. S silo so odprli škrinjico za milodare ter ves denar pobrali. Od dveh zvonov so porezali vrvi ter jih odnesli, kakor tudi en havelok s kora.

Predrzen fantalin, star okoli osemnajst let, toda nepoznan, skušal je dne 15. t. m. na paši posiliti 12 letno kmečko hčerko Urško Milnerič v Zrelcih. Na dekletovo kričanje došel je sicer nek žandar, toda zlobnež ga je pravočasno zapazil ter mu v bližnjem gozd pete odnesel.

Dopisi.

Iz Vidma ob Savi. Deželnozborske volitve za splošno kurijo so minule; seveda tudi tukaj je žalobog dobil Ploj večino glasov, naš kmečki kandidat Vračko pa samo 14. Res se je naš kaplanček (ki je vse prej kakor duhovnik) za izvolitev Ploja jako zanimal. Vpil je po Vidmu: zemlja naj se pod menoj pogrezne, če bom jaz tacega nemškutarja volil, kakor je Vračko! Lovil je volilce po cesti, jim glasovnice revidiral in ime Ploja zapisaval. Veliko volilcev, kateri so bili namenjeni kmeta Vračkota voliti, so rajši brez oddaje glasov šli domov, kajti Ploja niso hoteli voliti. Res žalostno, da naši kmetje ne premislijo, kaj je za njih dobro; rajši gredo duhovniku na li-mance, kakor da bi mislili na svoj prid. Dne 20. ok-